

Richard Gere sense afaitar

La història. Nova York, ara. George és un sense sostre que malda per passar la nit a cobert, a redós d'un Manhattan inhòspit, fins que fa amistat amb un músic de jazz que facilita el retrobament amb la filla.

La pel·lícula. Enllà de les (suposades) bones intencions humanitàries que adornen *Invisibles*, títol espanyol de l'original *Time Out of Mind*

(*Temps fora de la ment*), el cert és que aquest fals docudrama a major inri de la *star* Richard Gere disfressat de perdulari en desgràcia, la cosa té més morbo que saber qui coi governarà l'Espanya 2016. Que l'ex sex-symbol *Oficial y caballero*, el tauró financer, príncep *blue* de *Pretty Woman* no

sàpiga ni on caure mort, ens fa creure en la justícia divina. També fa força patxoca la ironia del títol espanyol, invisible(s), quan al llarg i a l'ample de la pel·li, no hi ha ni un sol fotograma on no aparegui l'(in)versemblant "careto" del pobre Richard Gere sense afaitar. És el seu un viacrucis catàrtic al fons de l'infern urbà envaint pisos, hospitals, entitats bancàries, comissaries, implorant un llit als albergs municipals... L'aviat septuagenari Richard Gere, ha posat a les seves or-

dres al director d'origen israelià Oren Moverman (1966) perquè el fotografiï jugant a ser un pobret de mi. És el que va fer Joel McCrea a *Los viajes de Sullivan* en 1941, posant-se dins els parracs d'un fals rodamón per saber com n'és de dura la vida. Només que Joel McCrea era una *star* a les ordres d'un magistral director de comèdies com Preston Sturges. Cosa que

el tal Moverman ni ho ensumarà mai. A la sessió que vaig assistir, tenia al costat la Marisa, a l'altre cantó dues senyores i al darrera, la quarta. ¿Nostàlgiques del Richard Gere galant? Tapades fins el coll. I és que per fer més creïble el (melo) drama social, la calefacció de la sala aquella tarda havia decidit

sumar-se al cu-

lebró. Varem sortir per càmes! **El tema.** Malgrat tot, mentre hi ha vida hi ha esperança.

La imatge. George-Richard Gere dormint dins la banyera d'un pis on fa d'okupa.

La frase. "Pero si no molesto a nadie", argumenta George quan el volen fer fora de la sala d'urgències de l'hospital. És el drama del capitalisme salvatge.

La recomanació. Per a les fans nostàlgiques del maduret Richard Gere, afecte a melodrames humanistes, urbans.

'Invisibles'

Director: Oren Moverman.

Intèrprets:
Richard Gere,
Steve Buscemi,
Ben Vereen,
Kyra Sedwick,
Barbara
Honeyman, Lia
Soremi. EUA,
2014. 120'.
Rambla Lleida.